జంటకొమ్మల్లాంటివి ఆ రెండు ఇళ్లూ.

ఒకదాని ప్రక్కన మరొకటి ఉన్నది. రెండింటికీ నిట్టాడి ఒక్కటే; సోపరా ఒక్కటే: ముందు గడప ఒక్కటే; మెరాబాకూడా ఒక్కటే. ఉత్తర దక్షిణాలు తాటాకులదడి మినహాయించి, రెండింటికీ మరో ప్రహరీలేదు.

ఉత్తరపు ప్రక్కన ఇంట్లో పరమయ్య ఉంటున్నాడు. ఆయన వయస్సు నాలుగు పదులపైన. కాని శరీరదార్ఢ్యం మెండుగా గలవాడు. ఒడ్డూ పొడుగూ గలిగి, కండలు దీరిన అవయవాలతో దేవాలయపు మండిగంలా దిట్టంగా కనబడతాడు. మిన్నతీవమీదున్న మధ్య వయస్కుడు! నవరసాల్లో శృంగార రసంపై ప్రత్యేకమైన అభిమానమూ, అభిరుచీగల రసిక శిఖామణి. భార్య చనిపోయి దాదాపు దశాబ్దమైంది. పిల్లలు లేరు. అప్పట్నుంచీ మళ్ళీ పెళ్ళిజేసికోలేదు. కాని స్త్రీ అనుభవం జూస్తే, "ఈ ఊళ్ళో నా కౌగిలిలో మల్లె పువ్వులా నలగని ఆడవాళ్ళు తక్కువ"

అంటూ మీసం మెలివేసి. రొమ్ము విరుచుకుంటూ ఆయన చెప్పుకోవడం కూడా కద్దు

దక్షిణ ప్రక్కన ఇంట్లో నరసింహయ్య ఉంటున్నాడు పరమయ్య కంటె ఆయన వయస్సులో ఓ అయిదేళ్ళు పెద్ద. కాని కంటికి పదేళ్ళు పెద్దగా కనబడతాడు. జీవితసమరంలో. సంసార భారంలో, కష్టాల కార్ఖానాలో ఆయన శరీరం ఏపారి, ఏనుగు దేహంలా గిడసబారింది. భార్యా, ముగ్గురు కూతుళ్ళూ, ఇద్దరు కొడుకులూ గల భార సంసారం. తాపీ పనిజేస్తూ ఆ సంసార శకటాన్ని మెరక ఎక్కించేందుకు నానా యాతనలూ పడు తున్నాడు. ఏరోజు ఆయన శరీరం స్వేదాన్ని వర్షించకపోతే, ఆ రోజు ఆ ఇంట్లో పొయ్యిమీద కుండ ఎక్కదు. కొడుకులు అందివచ్చినవాళ్ళు కాదు. కడగొట్టువాళ్లు కూతుళ్ళు ఎదిగిన వాళ్ళయినా ఇంటి చాకిరీకి పనికి వచ్చే వాళ్ళేగానీ కుటుంబ భారాన్ని ఏ మాత్రం తగ్గించేవాళ్ళు గాదు. పైపెచ్చు పెద్ద కూతురూ, రెండో కూతురూ పెళ్ళీడు కొచ్చి ఆ భార్యా భర్తలకు గుదిబండ లయినారు.

పెద్దకూతురు సీతాకుమారికి ఇరవ య్యేళ్లు వచ్చాయి. సర్కారు బడిలో చదువున్నంత మేరకు చదువుకుంది. అందచందాల్లో ఏ వంకా వొంపూ లేనిది. ప్రొద్దున్నే పూచిన తెల్లగులాబీలా ఉంటుంది. సహజ స్నిగ్ధసౌందర్యరాసి, సుగుణవతి. కాని ఆమెకు పెళ్ళిచేయ డానికి ప్రయత్నిస్తూ నరసింహయ్య అయిదేళ్ళుగా ఆ వూరు ఆ వూరు తిరు గుతూ అరు జతల చెప్పుల్ని అవతల పారవేశాడు. అయినా ఆమె పెళ్ళి స్థిర పడలేదు. 'ఈ రోజుల్లో కట్నం కానుక లివ్వుకోలేకపోతే, ఆడపిల్ల ఎంత అంద మైనదయినా అడవిలో పువ్వే!' అను కున్నాడు.

సొంతం సాగిలబడ్డ ఆ సాయంత్రం ఇంటిముందు మెరాబాలో కొబ్బరి చెట్టు క్రింద పడకకుర్చీ వేసుకు కూర్చు న్నాడు పరమయ్య. సిగిరెట్టు కాలుస్తూ ఏదో ఆలోచిస్తున్నాడు. సిగిరెట్టు పొగ ఉంగరాలు తిరుగుతూ గాలిలో కలిసిపో తున్నట్టుగానే – ఆయన మనస్సులో ఆలో చనలు ఉంగరాలు తిరుగుతున్నాయి.

నరసింహయ్య తాపీ పనినుంచి ఇంకా ఇంటికిరాలేదు. ఆయన భార్య శాంతమ్మ ఇంటిముందు ఖాళీ స్థలంలో గోతాం పట్టమీద ఎండబోసిన పెసల్ని పెద్ద దబరాగిన్నెలోకి ఎత్తుతూన్నది. ఆవిడ కొడుకు లిద్దరూ దూరంగా ఓ మూల నున్న పెంటపోగు దగ్గర బిళ్ళంగోడు ఆట ఆడుతున్నారు. రెండో కూతురు నళిని వసారాలో గుంజకు చేరబడి కూర్చుని ఏదో వారపత్రికలో సినిమా బొమ్మల్ని ఆసక్తిగా చూస్తోంది. మూడో కూతురు ప్రక్కింటికి వెళ్ళింది ఆటల కోసం.

ఊళ్ళో అందమైన స్త్రీలనుగురించి ఆలోచిస్తున్న పరమయ్య దృష్టి కాకతాళీయంగా ఎదురుగ్గా ముప్పైగజాల్లో జామచెట్టు దగ్గరున్న పంపుమీదకు మళ్ళింది. ఆయన ఆలోచనలు కొత్తదారి త్రొక్కాయి; కొత్త ఉత్సాహాన్ని పుంజుకున్నాయి. ఏదో అనిర్వచనీయమైన ఆనందం గ్లూకోజ్ ఇంజక్షనిచ్చినప్పుడు శరీరంలోకలిగే వేడివలె పొంగి పొర్లింది.

—పంపుదగ్గర సీతాకుమారి బకెట్‌లోకి నీళ్ళు కొడుతున్నది. అప్పుడామె వొంగి వుండడంవల్లనూ, పైట కుడి భుజంమీద నాట్యం చేస్తూండటంచేతనూ—ఆమె సన్నని నడుంవొంపులూ, రొమ్ముల లావణ్యమూ ఆయన చూపుల్ని బర బర లాగేశాయి. గులాబిరేకుల్లాంటి ఆమె చెక్కిళ్ళపై మునిమాపు మెత్తని కాంతులు పడుతూ అందానికి మెరుగులు పెడుతున్నాయి.

నులివెచ్చని ఉద్రేకం నీటిఆవిరివలె శరీరంలో పొగలూ సెగలూ కాగా, పరమయ్య సిగిరెట్టు అవతలపారేసి, కుర్చీలో సర్దుకుని కూర్చున్నాడు. కాని దృష్టిని రవ్వంత మళ్ళించలేదు. స్త్రీలో హృదయాహ్లాదాన్ని రేకెత్తించే భాగాలను చూడడం ఆయనకు గొప్ప సరదా. తద్వారా పొందే పరవశత్వం అనుభవానికి గీటురాయి.

బకెట్‌తో నీళ్ళు తీసికెళ్ళుతూ ఆయన ముందుగానే నడిచివెళ్ళింది సీతాకుమారి. బకెట్ బరువుతో ఆమె కాయం బద్దలా వొంగి నడుస్తూంటే — ఆసౌందర్యపు సొగసుల్ని తిలకిస్తూ పరమయ్య కనురెప్పలు వాల్చలేదు. ఆమె ఇంట్లోకి వెళ్ళేవరకూ అదేచూపు చూస్తూనే ఉన్నాడు.

...అబ్బ! ఎంత అందంగాఉంది సీతాకుమారి! ఆసౌందర్యం, ఆవొంపులూ, ఆ లావణ్యమూ, ఆ ఆకర్షణా—తను ఏ స్త్రీలోనూ చూడలేదు. ఇట్లాంటి స్త్రీనుంచి పొందని అనుభవంతో తన జీవితం సార్థకతకాదు. ఆమెను తను పెళ్ళిచేసికుంటే! తనబ్రతుక్కు పరిపూర్ణత ఏర్పడుతుంది! తను కబురు చేస్తే నరసింహయ్య కాదంటాడా? కట్నం ఇచ్చుకోలేని దుస్థితిలో ఆమెకు పెళ్ళి చేయలేక నానాఅవస్థా పడుతున్నాడు. ఆయన్ను అడగటమెట్లా? అనుకున్నాడు పరమయ్య.

మళ్ళీ ఇంట్లోంచి ఖాళీ బక్కెట్‌తో బయటికొచ్చింది సీతాకుమారి. బకెట్‌ను వూగులాడించుకుంటూ, ఆయన ముందుగా నడుస్తూ, "ఏమిటిబాబాయ్! అదేపనిగా ఆలోచిస్తున్నావ్!" అన్నదిసీతాకుమారి—చందమామ వెన్నెల్ని వెదజల్లినట్టు చిరునవ్వు నవ్వుతూ.

ఉండేల్‌దెబ్బ తగిలినట్టు పరమయ్య గుండె గతుక్కుమన్నది. తనను 'బాబాయ్!' అని సంబోధిస్తున్నదేమిటి? తను ఆమెను గాఢాతిగాఢంగా ప్రేమి

స్తున్నాడు. అట్లా ఆమె పిలవడం న్యాయమా? సబబా? — తను ఆఇంట్లోకి వచ్చిన అయిదేళ్ళనుంచీ ఆమె అట్లానే పిలుస్తూన్నది అలవాటైపోయింది.

"బ్రతుకునుగురించి ఆలోచిస్తున్నాను సీతా!" అన్నాడు పరమయ్య ప్రేమగా, ఆప్యాయంగా.

"నీ బ్రతుకేం బాబాయ్! కొబ్బరి బోండాంలోని చల్లని నీరు" అంటూ సీతా కుమారి పంపుదగ్గరకు వెళ్ళింది.

ఛి, ఛీ, మళ్ళీ అదేమాట! "బాబాయ్!" "బాబాయ్!" — తనని అట్లా పిలవకపోతే యేం? మృదువుగా, ముచ్చటగా, సరసంగా — "బావా!" అని పిలిస్తే ఎంత పసందుగా వుంటుంది!

— పరమయ్య మనస్సులో తుమ్మముల్లు గుచ్చుకున్నంత పనైంది. మళ్ళీ అంతలోనే తెప్పరిల్లి, బకెట్ లోకి నీళ్ళు కొడుతూన్న ఆమెకేసి కొండంత ఆత్రుతతో చూడసాగాడు.

కాని మునిచీకటి చిక్కబడింది. నరసింహయ్యగారింట్లో దీపం వెలిగించబడింది. సెట్టింట దీపపుతాలూకు చారలు ఇంటిముందు మెరాబాలోకి పరుచుకోగా చీకట్లోని పదార్థాల్ని సూటిగా చూసే దృష్టిబలం పరమయ్యలో సన్నగిల్లింది. మళ్ళీ బకెట్ నిండా నీళ్లు తీసికెళ్ళుతూ ఆయన ముందుగానే సీతాకుమారి వెళ్ళింది. ఆమె మాట్లాడలేదు. మాట్లాడే అవకాశంలేక పరమయ్య కళ్ళప్పగించి చూస్తూ కూర్చున్నాడు. ఇంత త్వరగా చీకటి చిక్కబడుతుందని ఆయన అనుకోలేదు.

* * *

పరమయ్యకూ, నరసింహయ్యకూ పూర్వపు బంధుత్వమేమీలేదు. కాని ఒక కులానికి చెందినవారే. అయిదేళ్ళ క్రితం నరసింహయ్య తమ్ముడు ఆ ఇంటి భాగాన్ని అమ్ముకొని జీవికకోసం నైజాం వెళ్ళితే నాలుగువేల రూపాయలకు ఆఇంటిని కొనుక్కొని అందులో ప్రవేశించాడు పరమయ్య. అంతకుముందే ఆయన భార్య పరలోకగతురాలైంది. మళ్ళీ పెళ్ళి జేసికోలేదు. "పరమయ్యా! ఇంకా గోడదుమికే వయస్సులోనే ఉన్నావు. మళ్ళీ పెళ్ళి జేసికోకపోయావూ?" అంటూ స్నేహితులు సలహాలిచ్చారుగానీ, "నా శారీరక వాంఛలు తీరే అవకాశాలు లేకపోతేనే గదా?" అంటూ ఆ సలహాల్ని కొట్టిపారవేశాడు. కాని ఇప్పుడిప్పుడే సీతాకుమార్ని వివాహం చేసుకోవాలన్న లాలస ఆయనలో మొగ్గతొడిగి, వికసించే దశకొచ్చింది.

ప్రక్కప్రక్కనే వుండటంచేత పరమయ్యకూ, నరసింహయ్యకూ సహజమైన స్నేహానుబంధాలు కాలక్రమేణా ఏర్పడ్డాయి. ఏదైనా డబ్బు అవసరమైనప్పుడు నరసింహయ్య ఆయనదగ్గర పుచ్చుకోవడమూ చేతికిరాగానే తిరిగి

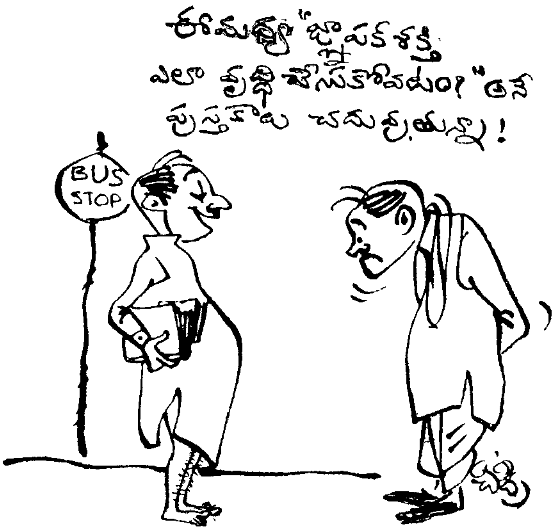

యిచ్చివేయడమూ జరుగుతూన్నది. పరమయ్యకు ఆడదిక్కు లేదు స్వయం పాకం అందుచేత నరసింహయ్య భార్య అప్పుడప్పుడూ పిల్లలచేత కూరలూ, పిండివంటలూ పంపుతూవుంటుంది. ఆ విషయంలో ఆవిడ సాహసమేమీలేదు. నరసింహయ్యే స్వయంగా ఆ సూచన చేశాడు ఇరుగూ పొరుగూ వాసులుగా వాళ్ళిద్దరికీ స్నేహం వున్నా ఆ స్నేహంలో ఆత్మీయతా, చనువూ తక్కువ.

వెతికి వెతికి నరసింహయ్య పెద్ద కూతురుకు తెనాలినుంచి ఓ సంబంధం తీసుకొచ్చాడు. వరుడు బుద్ధిమంతుడు. తల్లీ దండ్రీ ఆసరాఉంది. ఏదో ప్రెస్‌లో వర్కరు. నెలకు నూరు రూపాయలు తెచ్చుకుంటున్నాడు. అంద చందాలకు లోటుకూడా లేదు. ఆసంబంధం ఖాయ పడితే తనగుండెలమీద బరువు సహం తీసివేసినట్లవుతుందని ఆశపడ్డాడు నరసింహయ్య.

పెళ్ళిచూపులు జరిగాయి, పిల్లవాడూ, తల్లి దండ్రులూ, మరో మధ్యవర్తీ. వచ్చారు. కట్నం కానుకలక్రింద అయిదు వందల రూపాయలిచ్చేట్టు కూడా ఖరారు చేసికున్నారు. అబ్బాయికి అమ్మాయి బాగా నచ్చింది. అందుచేత తండ్రి వెయ్యి రూపాయలకట్నం ఇవ్వమని పట్టుబట్టినా, పిల్లవాడి మోజుకొద్దీ కొండ దిగిరాక తప్పలేదు. ఆపెళ్ళి స్థిరపడుతుందని నరసింహయ్యా, శాంతమ్మా మురిసి పోయారు. ఇకముహూర్తం పెట్టు కోవడమే మిగిలింది. ఇంటికి వెళ్ళాక పురోహితునితో సంప్రదించి, లగ్నాలకు తరలివస్తామనీ, ముందుగా ఉత్తరం

ద్వారా తెలియబరుస్తామనీ చెప్పి వాళ్లు వెళ్ళారు. అప్పట్నుంచీ నరసింహయ్య రోజూ పోస్టాఫీసుకు తీరిక చేసికొని వెళ్ళి వస్తూనే ఉన్నాడు.

సరీగ్గా వారం రోజులకు వాళ్ళ దగ్గర్నుంచి ఉత్తరం వచ్చింది; ఈ పెళ్ళి మాకు ఇష్టంలేదనిన్నీ మరో సంబంధం చూసుకోవాల్సిందనిన్నీ.

ఆ భార్యా భర్తలు తలలు తలలు పట్టుకు దుఃఖించారు.

సీతాకుమారి తన దుర్విధిని తల్చుకుని కడుపులో ప్రేవులు కదిలిపోయేట్టు కుమిలి కుమిలి ఏడ్చింది.

వాళ్ళ ఆశలనూ, ఆడియాసలనూ ప్రక్కింట్లోవుండే పరమయ్య ప్రత్యక్షంగానే వీక్షిస్తున్నాడు.

* * *

అంతటితో నరసింహయ్య కాలి నుసిగామారిన బొగ్గువలె పీరసించి పోలేదు, అడుగంటిన ధైర్యాన్నీ, ఉత్సాహాన్నీ, విశ్వాసాన్నీ కూడగట్టుకొని మళ్ళీ సీతాకుమారికి సంబంధాలు వెతికే ప్రయత్నాలు చేశాడు. మిత్రులనూ, శ్రేయోభిలాషులనూ, పరిచయస్తులనూ, వాకబుచేసి వాళ్ళ సహాయ సానుభూతులతో ఓనెలా పదిహేనురోజుల పిమ్మట మరోసంబంధాన్ని తీసుకొచ్చాడు నరసింహయ్య.

"ఈ సంబంధం తప్పకుండా కుదురుతుంది. నాకు నమ్మకముంది. ఇది తప్పిపోయిందంటే, ఇక సీతకు పెళ్ళేకాదు ఈజన్మలో" అన్నారు నరసింహయ్య.

"ఏమో!. అన్నింటికీ ఆభగవంతుడే ఉన్నాడు" అన్నది శాంతమ్మ ఏడు కొండలవాణ్ణి స్మరించుకుంటూ.

"ఇంకా స్వామికి నాపై దయకలుగలేదు. అనుకుంది సీతాకుమారివిశ్శబ్దంగా."

ఓ శుభముహూర్తాన పెళ్ళి చూపులు జరిగాయి. పెళ్ళికొడుకుది కాస్త ముదిరిన వయస్సు. కాని ద్వితీయంకాదు. సెకెండరీ గ్రేడు టీచరుగా అతనికి ఎనిమిదేళ్ళ అనుభవం ఉంది. ఇంతకాలమూ అతను పెళ్ళి చేసికోకుండావుండి, ఇప్పుడు వివాహానికి సుముఖుడు కావడానికి ఏవేవో కథలు అమల్లో లేకపోలేదు. కాని ఆకథల్ని కట్టుకథలుగా నరసింహయ్య భావించి ముందుకొచ్చాడు.

పెళ్ళికొడుకు ఏమంత అందమైనవాడు కాదు. తుమ్మచెక్క మొహం. సన్నగా, ఆకులురాల్చిన సర్వీచెట్టులా ఉన్నాడు. కొంగమెడ, నర్సరావుపేట బావుల్లోని పీపలా లోతైన నేత్రాలు. ముక్కు మూడంగుళాల పొడవుంది. వెయ్యిమంది జనంలో ఎత్తుగా, నిచ్చెన నిలబెట్టి నట్టుగా కనబడే ఆకారం.

అతగాడు సీతాకుమారికి ఏమాత్రం నచ్చలేదు. కాని నోరు నొక్కుకున్నది - తండ్రి ఏమైనా అంటాడేమోనని. పెళ్ళి చూపుల తతంగంద్వారా చూసి చూసి

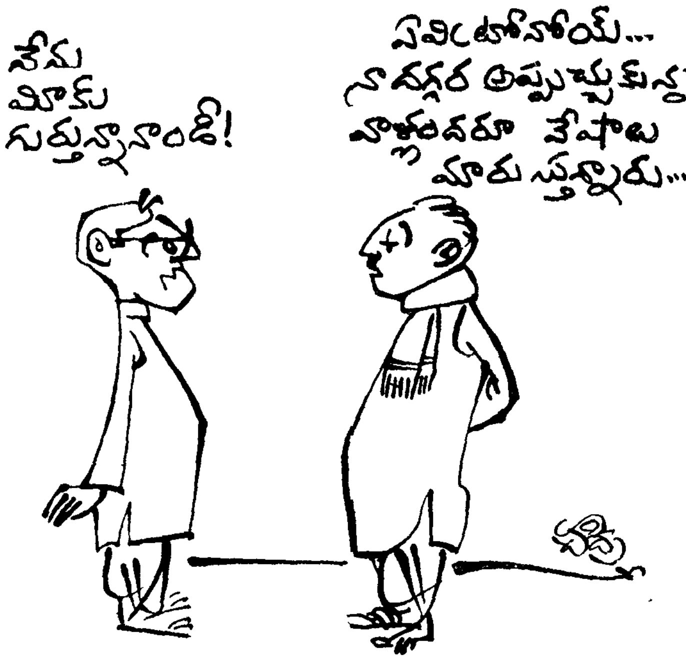

ఆమెకు మగజాతిపైన ఓరకమైన దోష దర్శిత్వదృష్టి అలవడింది.

సీతాకుమారి ఆ పెళ్ళికొడుక్కి- మా బాగా నచ్చింది. ఇట్లాంటి అందచందాల అలివేణికోసమే తను ఇన్నాళ్లూ పెళ్ళిచేసికోకుండా తాత్సారం చేసిందని మహా ఇదిగా మురిసిపోయాడు. కట్నం కానుకల ప్రసక్తి ఎత్తకుండానే ఆమెను పరిణయమాడటానికి పెన్నిధి దొరికినంత సంబరంతో ఒప్పుకున్నాడు.

పురోహితుణ్ణి పిలిపించి వెంటనే ముహూర్తంకూడా పెట్టించారు. ఆ ముహూర్తం పదిహేనురోజుల వ్యవధిలో కుదిరింది. పెళ్ళికొడుకూ, అతని తల్లిదండ్రులూ తమ గ్రామం వెళ్ళారు - పెళ్ళి పనులకోసం తొందర పడుతూ.

సీతాకుమారి పెండ్లికి ముహూర్త నిశ్చయంకూడా జరిగిపోవడంతో - ప్రక్కింటిలోవున్న పరమయ్యా శరీరం మీద తేళ్ళూ, పాములూ మొదలయిన క్షుద్రకీటకజాతి పారుకాడసాగాయి. చీకటినిండిన చిత్తంతో చిందులు త్రొక్కనారంభించాడు. ఎంత దారుణం? ఎంత ఘోరం? ఆమెకోసం తను యివతల తపించిపోతూంటే, తనని మాట మాత్రం అడక్కుండా - నరసింహయ్యా ఆమె పెళ్ళి కుదురుస్తాడా? తన బ్రతుకేం గావాలి? తనకు వయస్సు ఉంది;

అందచందా లున్నాయి; ఆస్తి ఉంది. పేరూ పలుకుబడీ ఉన్నాయి. తనకంటె ఆ కిటికీ చువ్వగాడు సీతాకుమారికి తగిన వరుడా? ఆమె ఎట్లా ఒప్పు కుంది ఈ బలవంతపు పెళ్ళికి? అను కుని పరమయ్య చీకాకు పడ్డాడు

ఒకరోజు మధ్యాహ్నం సీతాకుమారి ఒంటరిగా ఇంటివసారాలో తిరుగు తూంటే. తన ఇంటికి పిల్చాడు పరమయ్య.

"ఈ పెళ్ళి నీకు ఇష్టమేనా, సీతా?" అన్నాడు పరమయ్య ఆవేశాత్మకంగా.

"నా ఇష్టాయిష్టాలతో పనేముంది బాబాయ్!" అన్నది సీతాకుమారి నివురు గప్పిన నిర్లిప్తతతో.

పరమయ్య మనస్సుకు ఈతముల్లు గుచ్చుకుంది—'బాబాయ్!' అన్న సంబో ధనతో. తన ప్రేమనూ, ఉద్దేశ్యాన్నీ, ఉత్కంఠనూ వెళ్ళగ్రక్కా లనుకున్న ఆయన గొంతులో గులకరాళ్ళు అడ్డు వచ్చాయి. ఏం మాట్లాడలేక ముఖం ప్రేళ్ళాడ వేశాడు.

నలిగిన నల్లేరులా నిట్టూర్పు విడుస్తూ సీతాకుమారి వెళ్ళింది.

* * *

పెళ్ళి ఇంకా మూడురోజు లుందనగా ఓ మధ్యాహ్నం నరసింహయ్యగా రింట్లో హఠాత్తుగా గాలి స్తంభించింది.

అది రానున్న గాలివానకు సూచనగా గ్రహించాడు ప్రక్క ఇంట్లో వున్న పరమయ్య.

కొన్ని నిముషాల అనంతరం ఆ ఇంట్లో నిజంగా గాలివాన ఛాయలే కనిపించాయి

"ఈ ముదనష్టపు ముండకు యిక జీవితంలో పెళ్ళికాదు!" అన్నాడు నర సింహయ్య బిగ్గరగా. ఆ కంఠంలో ఏదో తీవ్రమయిన ఆగ్రహమూ, ఆవే దనా. కసీ కలిసికట్టుగా ధ్వనించాయి.

శాంతమ్మ సన్నగా ఏడ్పు సాగిం చింది

నరసింహయ్య పెద్దకూతురుకు పట్టిన దుర్గతిని నానా శాపనార్థాలద్వారా వెళ్ళ గ్రక్కుతున్నాడు. అయిదేళ్ళుగా కడు పులో పుండువలె పెరిగిన సహనం ఆయనలో ఒక్కసారిగా పగిలి బ్రద్ద లైంది. దానితో ఉచితానుచితాలు విస్మ రించి సీతాకుమారినీ.ఆమె దురదృష్టాన్నీ, లోకంలో పెచ్చరిల్లి పోతున్న కుళ్లునూ, దుర్మార్గాన్నీ, భగవంతుని కాఠిన్యతనూ వెనవైనాలుగా తిట్టసాగాడు.

సీతాకుమారి కుక్కిన పేనులా మంచం కుక్కిలో మూడు అంకె వేసి కొని పడుకుని కళ్ళద్వారా కుంభవృష్టిని కురిపిస్తోంది.

—పరమయ్య సంగతీ సందర్భాలను ఇట్టే గ్రహించాడు. సీతాకుమారి పెళ్ళి మళ్ళీ తప్పిపోయింది. అవతలవాళ్ళు "మీ సంబంధం మాకు అక్కర్లేదు,"

ంటూ ఉత్తరం వ్రాసి వుంటారు. ముహూర్తం నిర్ణయించబడ్డ పెళ్ళి జారి పోతే నిజంగా ఏ తండ్రయినా ఏం చేయగలడు? అసలు తనలాంటివాణ్ణి ఇంటిప్రక్కన పెట్టుకొని ఆ నర సింహయ్య దూరపు కొండలకేసి పోవడం ఏం బాగులేదు! అందుచేతనే ప్రతిసారీ ప్రొద్దెదురు! అట్లాంటి శాస్తి జరగ వల్సిందే!...ఇప్పటికైనా అడుగుజారి అతనిని అడక్కపోతాడా? అనుకు న్నాడు పరమయ్య

ఆరోజు సాయంత్రం అయిదు గంట లకు నరసింహయ్యగారింట్లోంచి హఠా త్తుగా ఏడ్పులు వినవచ్చాయి. నర సింహయ్య ఇంట్లోలేడు.

పరమయ్య పరుగెత్తుకుంటూ ఆ ఇంట్లోకి వెళ్ళాడు.

పెళ్ళి ఆగిపోయిన అవమానాన్నీ, తండ్రి తిట్లనూ, లోకాపనిందనూ భరించలేక సీతాకుమారి అఘాయిత్యానికి తలపడింది. ఎవ్వరూ లేకుండాచూసి వంటగదిలో వొంటినిండా కిరసనాయిలు పోసుకొని అగ్గిపుల్ల అంటించుకుంది. చిన్నతమ్ముడు చూసి తల్లిని కేక వేశాడు. తల్లివచ్చి మంటలు ఆర్ప డానికి నానా ఖంగారూ పడేసరికే సీతా కుమారి పచ్చటి శరీరం చాలా భాగం కాలి మసిబొగ్గయింది. నేలమీద కుప్పగా కూలిపోయింది.

ఆమె వికృతాకారాన్ని చూసి పర మయ్య నిలువెల్లా శిలా ప్రతిమవలె స్తం భించి పోయాడు.

సీతాకుమారిని వెంటనే ఊళ్ళోవున్న ఎల్ ఎఫ్ డిస్పెన్సరీలో చేర్చారు. ఆమె చావుబ్రతుకుల్లో ఉంది. పరమయ్య ఆమె మంచందగ్గర నేరస్థునిలా కూర్చు న్నాడు. ఆయన మొహంలో కత్తి గిటుకు నెత్తురు చుక్కలేదు.

"బాబాయ్!... బాబాయ్!" అన్నది సీతాకుమారి మెల్లగా.

పరమయ్యలో దుఃఖం పెల్లుబికి, పశ్చాత్తాపం రూపంలో బయటికొ చ్చింది.

"నేను ... దుర్మార్గుణ్ణి సీతా!... నన్ను క్షమించు నీ మీద ప్రేమాభి మానాలతో, నిన్ను పెళ్ళి చేసికోవాలన్న తలంపుతో .. నీ జీవితాన్ని నాశనం చేశాను. నిన్ను దారుణంగా బలిచేశాను .. నీకు వచ్చిన సంబంధాలను చెడగొట్టింది. నేనే, ఈ పెళ్ళికూడా చెడిపోవడానికి నేనే కారకుణ్ణి. నన్ను క్షమించు సీతా!''

మునిమాపులో లీనమై పోనున్న సూర్యాస్తమయ కాంతిలా పేలవంగా నవ్వింది సీతాకుమారి.

"నీ మనస్సు నాకు తెలుసు బాబాయ్! కాని మన పెళ్ళి అసాధ్యం. జరిగేదికాదు. వచ్చే జన్మలో నీకు భార్యగా పుడతాను బావా!'' అన్నది సీతాకుమారి సత్తువను కూడగట్టుకొని.